

Bc. Barbora Šajmovičová
ODBORNÁ A POPULARIZAČNÍ ČINNOST ALOISE MUSILA,
ČESKÉHO ARABISTY A ORIENTALISTY, Praha 2015, rkp. Bakalářské
práce, 51 s. rkp.

Autorka se zaměřuje na část díla významného českého arabisty a orientalisty Aloise Musila. Hlavním zdrojem její práce jsou prameny uložené v archivu Národní knihovny České Republiky, v archivu Muzea Vyškovska na Moravě a v archivu Českého rozhlasu v Praze a odborná literatura. Důraz je klade na faktografický, etnografický a etnologický přínos Musilovy tvorby, zejména té části popularizační. Z historické literatury nejvíce vychází z Jana Rypky: *Alois Musil. June 30th, 1868 – June 30th, 1938* vydaná Orientálním ústavem v Praze roku 1938. Tuto knihu také nejvýše hodnotí jako nejlepší biografické dílo českého původu. Uvádí i řadu knih dalších

V úvodní kapitole nás seznamuje se základními životními daty studovaného protagonisty, který nejdříve vystudoval kněžský obor a později se orientoval na cestování a na vědu.

Hlavní část práce představuje seznámení s kartografickými, etnografickými, a etnologickými poznatky, které získal během cest po Blízkém východě, Maghribu, Africkém rohu a Indii. Byly určeny odborné veřejnosti a byly zcela objevené, ale velká část jeho práce byla popularizační. První edicí kterou bakalářka podrobuje analýze je šestisvazkové dílo publikované v New Yorku nákladem Americké zeměpisné společnosti. První svazek s názvem *The Northern hegaz. A topographical itinerary* vyšel roku 1926 a poslední s názvem *The manners and customs of the Rwala Bedouins* byl publikován roku 1928 a který autorka také nejvýše hodnotí pro množství etnografických a etnologických dat.

Druhou rozsáhlou edicí byl knižní počín nakladatelství Melantrich o 11 svazcích nazvaných *Dnešní Orient*, s podtitulem *Národní probuzení a politický vývoj jednotlivých států* publikovaných v letech 1934 až 1941. Autorka si všímá geografického rozsahu edice, obsahové stránce etnologické i etnografické. Pozitivně hodnotí, že vedle těchto faktů autor nevynechal ani informace o floře a fauně popisované oblasti. Jen lituje, že poslední svazek *Africká Francie* už nevyšel.

Autorka připomíná, že v roce 2014 vyšel průřez dosud nepublikovaných autorových prací, na jejichž vydání *Ze světa islámu* se podíleli Pavel Žďárský, Luboš Kropáček a Jaroslav Franc.

Krátce Šajmovičová charakterizuje popularizační činnost Musilovu, více ji zaujala jeho činnost v rozhlase. Subkapitola věnující se působení v Československém rozhlase vychází pouze z primárních archiválií Českého rozhlasu k roku 2014, a je rozbohem přednášek Aloise Musila, které doposud zpracovány nebyly. Tato část práce autorky je originální a přínosná.

V závěrečné části své studie shrnuje publikace popularizační pro mládež a činí zajímavé srovnání mezi Musilem a Karlem Mayem.

Bakalářská práce je velmi solidní, struktura práce je odpovídající, stránka formulační i formální nevykazuje podstatné závady.

Doporučujeme hodnotit v ý b o r n o u.

Frenštát pod Radhoštěm

9. května 2015

Jan Pargač